

Importància dels estudis polítics, econòmics i socials

EN l'aspecte que pren una major importància la necessitat de no eludir els problemes reals i vius és en les qüestions econòmiques i socials. Fóra un error dels que es paguen cars que, per una simplicitat nacionalista de curt horitzó, volguéssim ignorar o prescindir del fet que la sensació d'inestable inseguretat del món modern prové sobre tot de la consciència de no tenir establerts els principis fonamentals de la reordenació econòmica, i no és més que la inevitable inquietud d'un món que, amb diversos assaigs, intents i provatures, va transformant-se econòmicament i socialment, en un sentit de major justícia. Precisament perquè els problemes són difícils, perquè es presenten en forma crua i aferrissada, tenim més el deure i la necessitat de resoldre'ls. Si no ho comencem a fer des d'ara, menys podrem fer-ho després. L'ocasió és doblement propícia: perquè la nostra situació ens permet de preparar les solucions amb el degut estudi i sense apassionaments ni antagonismes irreductibles, i també perquè les facilita el mateix estat d'esperit derivat de la gran comoció soferta. En el primer aspecte, són de gran interès i utilitat les iniciatives sorgides entre molts catalans, residents en diversos països, de constituir grups i organitzacions que tenen per finalitat d'estudiar els problemes econòmics i socials d'avui, per tal com llur coneixement contribuirà a conèixer i resoldre els nostres. Cal encoratjar aquests treballs, i que els diversos grups es posin en contacte i relació; que cadascú es documenti en tot allò que li ofereixi el lloc on es troba, i vingui després un intens intercanvi de dades i possibles solucions. Amb el concurs de tots és més factible i viable

de plantejar-los i resoldre'ls en el pla nacional. L'avenç és única per a fer-ho, i en forma harmònica, justa i eficaç. El moment és propici per a les solucions raonables i coratjoses. Aquells que volgueren portar-les cap a les posicions extremes i de violència intransigent, hauran comprès com el propòsit resulta inútil i contraproduent. Els qui, en una rauxa de por inconscient, es llançaren a la política del pitjor, que porta sempre a les violències reaccionàries, espantats de l'estrall, avui sols procuren trobar el difícil camí de sortida a la situació provocada per ceguesa. Per allò que ha après dels seus mateixos sofriments, el nostre poble no permetria que, entorn del que hi ha de just en el progrés econòmic i social, seguís la tàctica de pertorbació estèril, com no permetria tampoc que, per temor de plantejar i per manca de decisió a resoldre els problemes, s'intentés escamotejar, amb un fals concepte del sentit nacional, aquella esperança d'un demà millor que tant es mereix després del molt que ha sofert. El món va preparant-se per a la nova ordenació que representi un pas segur endavant. També tenim el deure de fer-ho nosaltres. I si diem que cal fer-ho en el pla nacional, és per creure que és l'únic en el qual es pot subordinar tot interès particular —de persones, grups, o estaments— al superior interès col·lectiu. Però cal dir des d'ara, clarament i sense equívocs, que, en fer-ho així, no és per eludir-los o arreconar-los, sinó, al contrari, per resoldre'ls.

CARLES PI I SUNYER

President del Consell Nacional Català, de Londres

(Fragment de seu Report del mes de gener del 1943)

B I B L I O G R A F I A

CREIEM d'interès publicar la següent llista d'obres catalanes que Marcelino Menéndez y Pelayo dona en la seva obra *La Ciencia Española*, vol. II (Madrid, 1933), a fi que els nostres estudiosos puguin tenir-les en consideració en llurs treballs.

Com que la llista és bastant extensa, acabarem de publicar-la en successives edicions.

I

TRACTADISTES CATALANS DE DRET I DE FILOSOFIA DEL DRET

- Sant Ramon de Penyafort (segle XII): *De duello et bello*.
 Ramon Llull (segle XIII): *Ars Principiorum Juris - Ars Jure - Ars utriusque juris*.
 Pere Malferit (segle XVI): *Pro justitia Regum Catholicorum in occupatione Indiarum*.
 Josep Esteve (segle XVII): *De bello sacro regilionis causa suspecto* (1603).
 Joan Finestres i Montalvo (segle XVIII): *Excitationes Academiae* (1745) (Tracten sobre: *De Jure Naturali Promiscuo - De Jure Naturali Humani, sive gentium primario - De jure Gentium secundario - De Origine et Jure Bellorum - De Origine et Jure regnorum - De Origine dominiorum - De Commercio, contractibus, etc.*).
 Feliu d'Abreu (segle XVIII): *Tratado jurídico y político de presas de mar* (1746).
 Ramon Llätzer de Dou (segle XVIII) *De dominio maris* (1765).

Joan Pau Forner (segle XVIII): *Observaciones sobre la perplejidad de la tortura*.

II

TRACTADISTES DE POLITICA

- Jaume I el Conqueridor (segle XIII): *Libre de la Saviesa*.
 Ramon Llull (segle XIII): *Blanquerna* (és una utopia cristiano-social).
 Fra Francesc Eiximenis (segle XIV): *Chrestia, o del regiment de prínceps o de la cosa pública*.
 Fra Arnau Stanyol (segle X): (Féu el mateix treball en català).
 Pere Belluga (segle X): *Speculum principum*.
 Joan Moles i Margarit, el Gironès (segle X): *Corona Regum, sive de Regis officiis atque optimo imperio*.
 Fadric Furió i Seriol (segle XVI): *El Concejo y Concejeros del Príncipe* (1559).
 Micer Joan Costa (segle XVI): *Gobierno del Ciudadano* (1578).
 Joaquim Setantí (segle XVII): *Centellas de varios conceptos - Avisos de Amigo* (1614).
 Vicent Mut (segle XVIII): *El Príncipe en la guerra y en la paz, copiado de la vida del Emperador Justiniano* (1640).
 Pere de València (segle XVI): *Discurso sobre la materia de Estado*.